
Babicha, st. 6, gm. Tuszów Narodowy, woj. rzeszowskie, AZP 96-71/23

Informator Archeologiczny : badania 32, 27

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NEOLIT

BABICHA, st. 6, gm. Tuszów Narodowy, woj. rzeszowskie, AZP 96-71/23

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- osada grupy tarnobrzeskiej (późna epoka brązu-wczesna epoka żelaza)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 7 do 28 lipca przez mgr. Piotra Miturę (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 690 m².

We wszystkich wykopach wystąpił układ stratygraficzny, pod warstwą orną wystąpiła warstwa podglebia o miąższości 2-5 cm. We wschodniej części wykopów wystąpiła warstwa kulturowa o charakterze spływowym o miąższości 15-20 cm. Zalegał w niej materiał ruchomy w układzie tzw. odwróconej stratygrafii. Odkryte obiekty wystąpiły w trzech wykopach: I, IV, V. Łącznie zewidencjonowano 36 obiektów w tym 10 dołków posłupowych. Stan zachowania obiektów określić można jako szczątkowy, gdyż zachowały się ich spągowe odcinki, a miąższość nie przekracza 30 cm.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania nie będą kontynuowane.

BABIĘTY MAŁE, st. 1, kurhan 1, gm. Susz, woj. elbląskie, AZP 26-51/-

- cmentarzysko kurhanowe kultury ceramiki sznurowej (neolit)

Wykopaliskowe badania weryfikacyjne, przeprowadzone przez mgr. Jarosława Sobieraja (Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie). Finansowane przez Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię około 30 m².

Owalny kurhan o wymiarach około 14 x 12 m i wysokości około 1,5 m. Rozkopany amatorsko w 1903 roku i częściowo zniszczony. Zawartość do II wojny światowej przechowywana w Provinzial Museum w Gdańsku zaginęła. Tegoroczne badania weryfikacyjne, obejmujące jedną ćwiartkę kurhanu, nie przyniosły efektów w postaci materiału zabytkowego. Nie stwierdzono również śladów konstrukcji, obiektów itp. Odsłonięte profile posiadały naturalny charakter. Ze względu na znaczne rozmiary kurhanu, planuje się dalsze badania.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w: „Zeszytach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie”.

Badania będą kontynuowane.

Bachórz, st. 16, gm. Dynów, woj. przemyskie, AZP 107-79/16- patrz: wczesne średniowiecze

Barłożno, st. 16, gm. Skórcz, woj. gdańskie, AZP 23-44- patrz: wczesna epoka żelaza

Błażejowice Dolne, st. 17, gm. Głogówek, woj. opolskie, AZP 96-36/1- patrz: środkowa i późna epoka brązu

Borsuki, st. 15, gm. Sarnaki, woj. białkopodlaskie, AZP 55-86/20- patrz: późne średniowiecze